

*Позазания под клетва на обвиняемия Ото Амброс пред Международния военен трибунал
(със съкращения)*

Аз, Ото Амброс, от Лудвигсхафен на Рейн, Вьолерштрассе 12, след като бях предупреден, че за неверни показания нося отговорност, заявявам следното под клетва, доброволно и без принуда.

1. От 1938 до 1945 г. бях постоянен член на ръководството на "ИГ ФАРБЕНИНДУСТРИ АД". В "ИГ" бях отговорен за целия сектор "буна", например за предприятията на "ИГ" в Хюлз, Шкопау и Лудвигсхафен. В завода на "ИГ" в Освиенцим бях отговорен за сектор II.

.....

2. За да се навакса загубеното време поради спирането през 1940 г. на завода на "ИГ" за буна в Ратвиц при Бреслау, бе решено заводът на "ИГ" в Лудвигсхафен да поеме производството на буна. Тъй като Лудвигсхафен можеше лесно да бъде бомбардиран от въздуха, на едно съвещание в имперското управление приблизително през ноември 1940 г. бе решено да се построи четвърти завод за буна на територия, незастрашена от въздушни нападения.

.....

3. За известно време се обсъждаше възможността четвъртият завод за буна да се построи в Норвегия или Австрия, но и двете възможности бяха отхвърлени.

4. През декември 1940 г. заминах със старши инженер Биденкопф за Горна Силезия (Катовице). Тук местното планово управление, което разполагаше с обширен картографски материал, ми показа различни подходящи места за завод. **Между другото управлението посочи околността на Освиенцим, която изглеждаше подходяща поради наличието на вода (там се сливат три реки), а освен това вар, въглища (рудниците на Фюрстенгрубен) и сол. Положението с работната ръка беше също благоприятно поради голямата гъстота на населението в тази околност. Разгледах въпросния район и избрах за най-подходящо мястото около Освиенцим.**

5. След завръщането си от огледа на Освиенцим докладвах на професор Карл Краух и Фриц Тер Меер. **Наличието на концлагер по времето, когато правех този пръв доклад, нямаше значение за избора на мястото.**

.....

12. Старшият инженер Фауст ме посъветва през март или април 1941 г. да посетя коменданта на концлагера в Освиенцим, за да обсъдим с него предстоящата работа. По случай посещението ми лагерният комендант Хьос ме разведе из концлагера, който по това време беше още твърде малък. Видях казармените блокове, кухнята, работилниците (шивалнята, мебелната, резбарската). **Показаха ми бегло крематориума, който не работеше.**

Макар че видях телените мрежи, по които минаваше електрически ток, концлагеристите с раирани затворнически дрехи и ниско остриганите коси,

лагерът не ми направи такова страшно впечатление, каквото очаквах след слушаното за концлагера Дахау.

Затворниците носеха разноцветни знаци (ъгълчета) на дрехите си. Когато запитях Хьос какво означават, той ми обясни, че по тези знаци можело да се разбере причината, поради която даден концлагерист се намира в лагера.

Доколкото си спомням, при това първо посещение в концлагера Освиенцим видях професионални престъпници и хомосексуалисти.

13. ... Във връзка с използването на работна ръка Хьос съобщи, че засега не може да става дума за използване на концлагеристи в завода на "ИГ" в Освиенцим в широки мащаби, тъй като концлагерът самият се нуждае от лагеристи за развитие на селското стопанство, и т.н.

14. ... През февруари 1941 г. в Берлин се състоя съвещание с обергрупенфюрера Волф, в което от страна на "ИГ" взеха участие Хенрих Бютефиш и Валтер Дюрфелд. **На съвещанието бе обсъден въпросът за използване на труда на концлагеристите. Както ми съобщи Валтер Дюрфелд, ставало дума за заплащане труда на лагеристите: 4 райхсмарки дневно за квалифициран работник, а 3 райхсмарки - за неквалифициран.**

.....

20. При различни случаи съм наблюдавал концлагеристите, като излизат от завода на "ИГ" в Освиенцим, но **никога не съм виждал нито един мъртвец, когото концлагеристите да носят обратно в Моновиц. Ако ми съобщяха подобно нещо, незабавно щях да нареда да се разследва и да се ликвидират причините за това.**

